

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 3 pessetes l'any; Estranger, 5 francs.

Fàbrica de Radiadors per a Automòbils

UNICA CASA
A ESPANYA

Ricard Corominas

Proveïdor de la Reial Casa

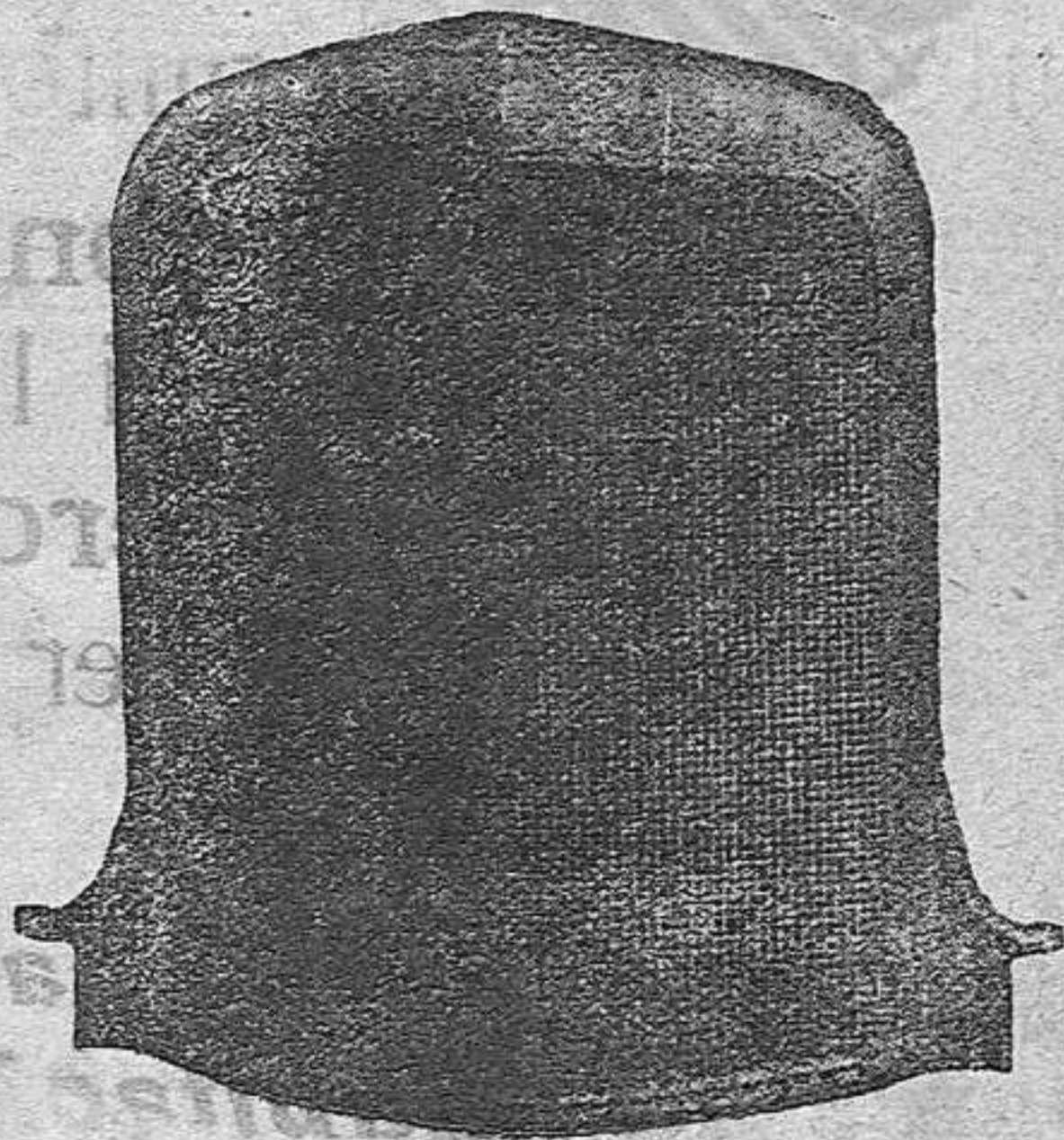
Reparació dels mateixos,

Fars, Botzines, etc. etc.

Argüelles Granvia Diagonal, 458 - Telefon 7788

BARCELONA

Fàbrica a Madrid Monteleón, 28 - Telefon 3584

ALFOMBRES - TAPICERIES

Tot quant se fabrica a Europa per a decorar, se troba en els
GRANS MAGATZEMS A L'ENGROS I AL DETALL

H. Blanco y Bañeres, Barcelona

Successor de BLANCO Y BOSCH

Plaça de St. Jaume, Call 21, S. Honorat, 1 i 3
i Fruita, 2. TELEFON 190 A

Grans existències.

Ultimes Novetats.

Preus sens competència.

Importació directa de Tapiços, Smirna i Perses (Orient). Ultimes creacions, estil antic, en Damasc, Velluts, etc. Jocs complets de Cortinatges, Stores, *Visillos* i Cobrellits de Tul i Puntetes per a Dormitori.

Tapets, Pells, Mantes, Edredons.
Tallers de Roba blanca per a taula i llit i demés articles de **Llenceria, Gèneros de punt, Camiseria i Equips** per a senyor i senyora.

NOTA. *Es convenient per a les carpetes saber les mides de l'habitació.*

LA BENGALINE PINTURA ESMALT

Corts, 653 - BARCELONA

CH. LORILLEUX Y C.^a

H. IBÉRICA DEL PADRE

HOSTATGE I HABITACIONS

Propietari: **JOSEF ROCA**

Comte Assalt, 11 i Lancàster, 2.

BARCELONA

Se parla francès. — Espaioses habitacions. — Timbres i llum elèctrica. — Servei esmerat. — Casa fundada en 1849.

S'avisava als Senyors Viatgers que la casa no té cotxe ni corredor en les estacions ni en els molls. Els cotxes de la Central el portaran a l'establiment, si es que ho sol·licita, com també el tramvia que porta la creu roja, que els deixa davant el carrer Conde del Asalto.

RESTAURANT

TELEFON 67

JEROGLIFIC

Platja de LA FOSCA

BA BE BI BO i BU
NIC

SANT JOAN DE PALAMÓS
(Costa Brava)

Primera Colonia estiuenca marítima de Catalunya. — «Xalets» per a famílies. — Servei de Hotel i de Restaurant. Obert tot l'any.

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i C.^{ia} en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telefon Urbà n.º 242

Telefon Interurbà per a conf. n.º 6

Grans tallers de Fotogravat

REQUESENS,
OLIVER I HENRICH

Plaça de Letamendi, 27 = Telefon, G. 1104

BARCELONA

Majó i Planas. - Barcelona

Importadors directes d'Olis minerals.
Fàbrica de grasses per a la indústria
- - - a Hospitalet del Llobregat.
Corretges, Gomes, Amiants, - - -
- - - Estopades i Caps de Cotó.

CORRESPONDENCIA: Fernando, 12, entl.º (Entrada Vidre, 2)

Hotel i cafè TRIAS

Situació immi-
llorable, davant
de la mar, de la

estació, del passeig i al costat de l'administració d'automòbils.

▣ Habitacions confortables ▣ Esplèndit saló menjador ▣

MAGNIFICA SALA DE BANYS D'AIGA DE MAR I DE DOLÇA

GARAGE

TELEFON, 35

MAGÍ VIÑALS

TRANSPORTS I ADUANES

Carrer Cristina, 2

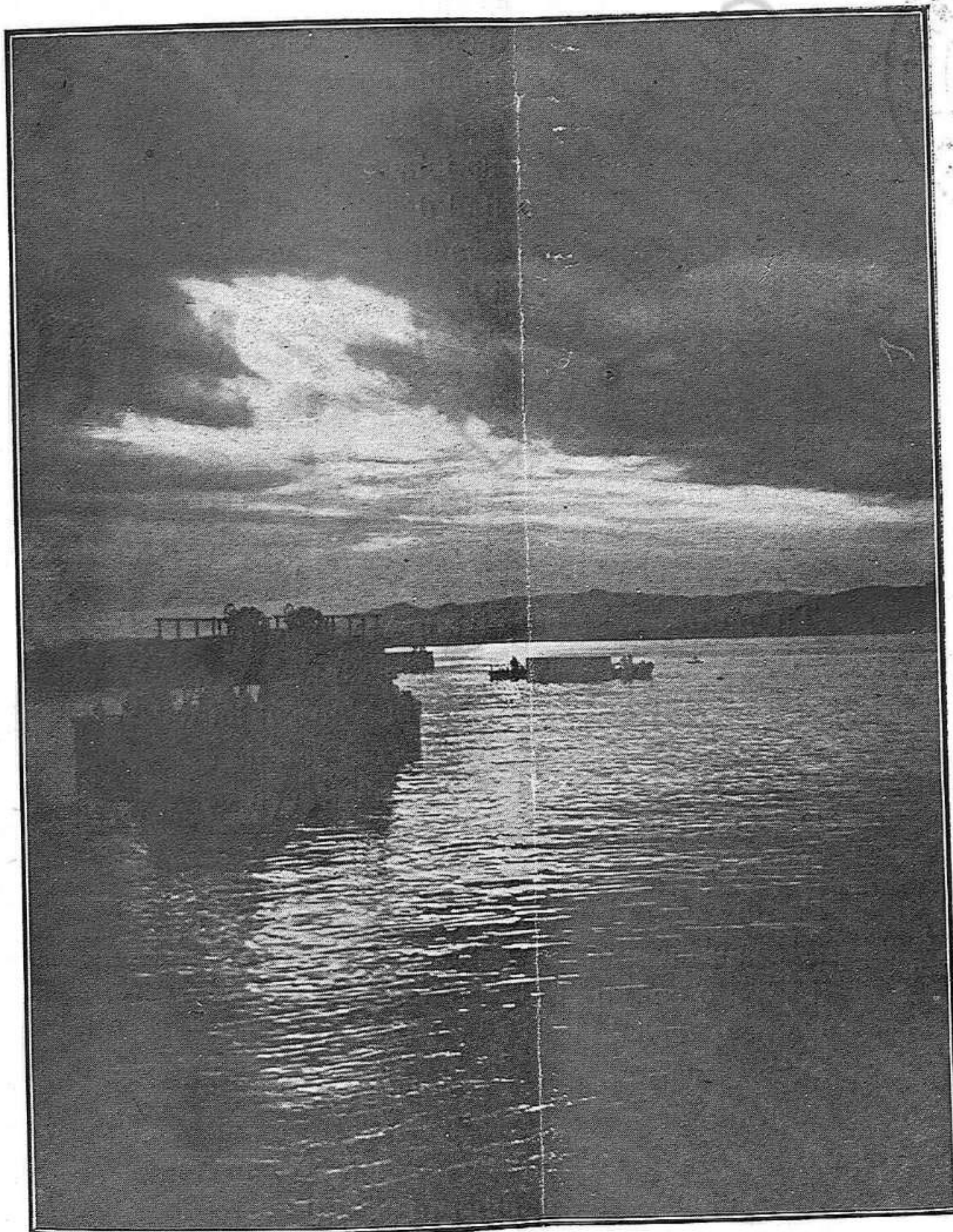
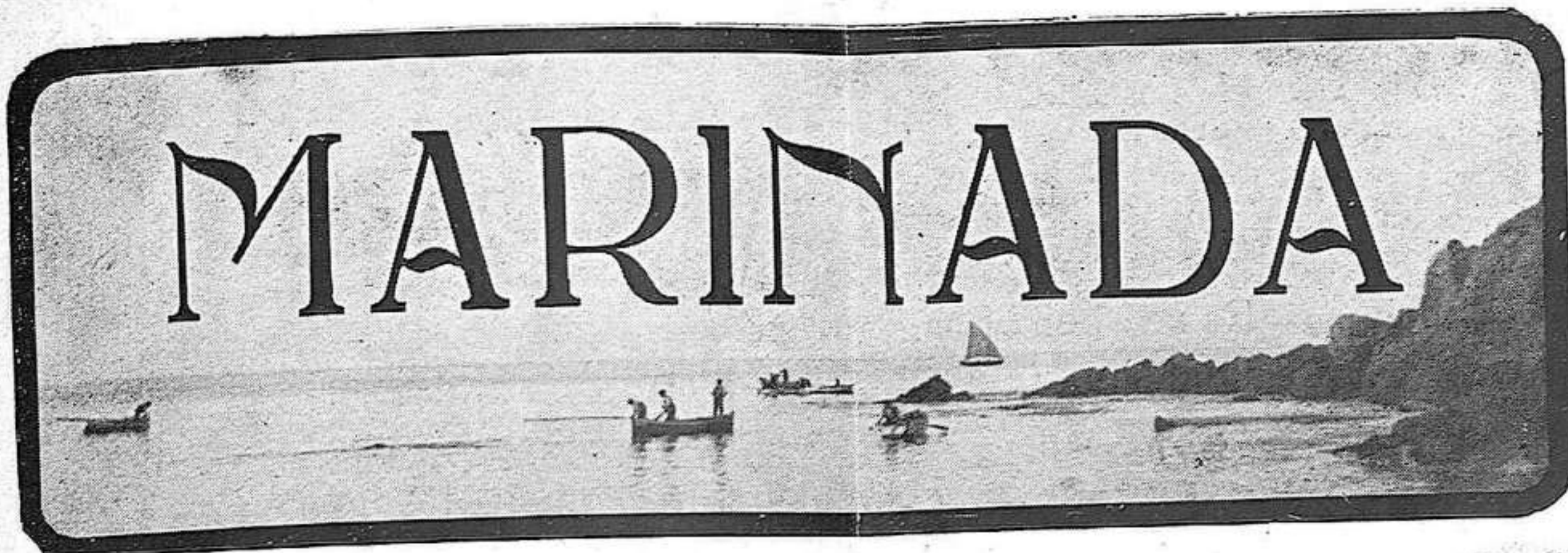
- Barcelona -

TELEFON: 1692

Cases a Port-Bou, Cer-

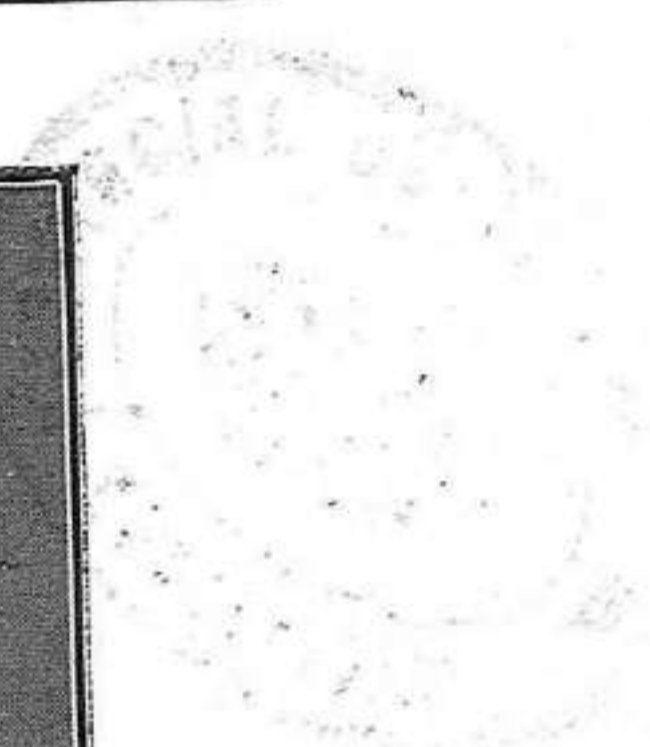
: bere, Irún i Hendaya :

MARINADA

CONTRALLUM

Clixè de Joàn B. Camós.
premiat en el concurs de Terrassa.

De "Les hores clares"

Com en edat senzilla, jo t'he donat mon cor.
Es una bella flor.
Que s'obra pura i bella a l'hora de rosada.
Entre sos plecs humits ma boca s'ès posada.
La flor, jo l'he collit amb dits prenyats de flames:
No li diguis pas rès; tots els mots són pesats:
Es des darrera els ulls que s'escolten les ànimes.
La flor que ès el meu cor i el vot meu
Senzillament als teus llavis confia,
Que ella ès vera, bona i se fia
Al verge amor, com un infant a Deu.
Deixèm florir l'esperit al damunt de les cimes
En capritxós camí de vanitat
Fem bon acolliment a la sinceritat
Que té els nostres cors vers ses mans cristallines
Rès tan hermós com la confessió d'ànimes
L'una a l'altre, a la tarde, quan les flames
De diamants lluiçosos
Creuen, com tants esguards
callats,
Els cels silenciosos.
Tu m'ofrenes sovint eixa gracia benigna
D'un matinal jardí tranquil i sinuós
Que descabdella al fons d'un blau cel llunyadà.
Sos dolços caminals torcits com coll de cigne.
I, altres voltes, tu m'ets l'esgarrifança vera
Del vent que bramulant,
Rellisca amb mà lleugera
Per la carena blanca de l'aigua de l'estany.
Al suau tacte de tes dolces mans,
Jo sento com de fulles
Un fregadiç sedós,
Que, el verger, el sól cremant,
Les ombres, prest, recullen
Les paraules volgudes que t'han fet estremir.
Cada moment me sembla jo serafí!
Passar aixís divinament en mi.
També, llavors que arriba la nit xorca
I tu et retires dins ta cel·la fosca

Clucant tos miradors
 Mon esguard religiós
 Sento com una pregària inefable
 Remerciar el teu sots els teus closos parpres.
 La Primavera jove i senzilla
 Que vesteix el jardí de beutat
 Nostre veu i paraula il·lumina
 I les recull dins sa majestat.
 El remoreig i els llavis de les fulles
 Xiuxiuegen, i lentament s'esfullen
 Les síl·labes de dolça claretat.
 Mes el millor de nosaltres s'amaga
 I fuig el mot material;
 Un dolç i feble esforç callat
 Millor que tots els mots, estanya
 A son ver cel nostre ideal:
 El de ta ànima agenollada
 Tot simplement davant la meva
 I el de la meva agenollada
 Molt dolçament davant la teva.

E. VERHAEREN

Traducció d'En Frederic Verrié

Tot passant

Els arbres del passeig de la vila eren tendres i gemats.

Plantats de dos anys, i regats amb abundor, creixien gentilment i ja projectaven un rotllo d'ombra que feia bo d'aprofitar en les hores que el sol esbandia el passeig.

Un vailet espitregat, de rostre colrat i cames nues, s'escaigué a passar-hi un jorn en qué, desgraciadament, era arribat a ses mans pecadores un ganivet o altra eina de tall, i sens fer esment del qué feia, començà de tallar en la soca d'un d'aquells arbres. Com la pela se sollevava amb facilitat, anà tallant fins que hagué voltat en una amplària de més de dos pams la soca d'aquell arbre innocent: una corretgeta en tota regla.

Sia que el vailet s'adonés de la malifeta, o bé cridat per les obligacions, s'allunyà, a pas lleuger, sens que ningú pogués reptar-lo per aquella acció criminal que acabava de cometre.

Passaren dies. L'arbre no podent fruit de la saba aturada en aquella corretgeta malestruga, començà de patir seriament. Les fulles, abans verdes i llustroses, se tornaren groguenques, després mústegues, i per fi s'assecaren caient arreballades pel vent que anà sembrant-les prematurament pel passeig,

L'arbre era mort, de mort violenta.

Prou se n'adonava, llavors, el vailet, cada cop que s'esqueia a passar-hi que ell l'havia mort aquell arbre fent-li la corretgeta, i, segurament, que en el seu dintre, íntimament, sentia una mena de satisfacció de que ningú l'hi hagués vist per demanar-li'n compte.

Ço que no degué passar mai per son cap és que aquell arbre també tenia dret a la vida com les altres plantes, com els animals, com ell mateix. Que la vida d'aquell arbre era com la seva vida, plena d'esperances i de promences agradoses, però que la seva mà pecadora l'havia segada abans de florir. O! Açò no va pensar-ho mai el vailet, perquè de pensar-ho, com se n'hauria avergonyit d'aquella feta, i segurament que no hi hauria pogut passar mai més pel passeig per a no recordar aquella acció criminosa.

Cada cop que veuria les fileres d'arbres tendres i frescals, seguidament hi veuria aquell buit que ell va causar-hi sens donar-se'n compte potser, però també sens cap profit, i cada vegada que veuria la gent passejar-se aprofitant l'ombra dels plàtans, tot seguit s'adonaria de la taca, d'aquella taca de sol que ell va llençar a les fileres d'ombra delitosa.

Jo crec que de tot açò encara no se n'ha donat compte el vailet, i fins vull fer-li la mercè de creure que va obrar sens pensar que feia un mal, o al menys, un mal tan greu; però bo seria que ja se n'hagués adonat ell i els altres, i guardés en els recons de la seva memòria infantívola que tant les plantes com els ocells també tenen dret a la vida com nosaltres mateixos.

Si un jorn doneu un tom pel passeig, encara veureu en les fileres d'arbres tendres i gentils, que hi ha un buit, el d'aquell arbre al qual aquell vailet va fer la corretgeta.

Ara el mal ja està fet; tant sols com a prova de penediment del passat i com a correcció per al pervindre, caldria que espontàniament s'oferís a plantar ell sol l'arbre que ha de substituir el que ell va matar en aquella hora maledstruga.

Que del pecat, o del crim, un cop comesos, solament una reparació espontània i sortida del fons del cor és capaç de borrar-ne la taca.

LL. BARCELÓ I BOU

Llegenda

Bota el cerv dintre el bac,
 — ès l'hora de la sesta —
 i acota l'arbre cornu de sa testa
 fins les aigues placèvoles del llac.
 Plini, joiós, despulla son buirac
 d'una sageta, i en delit de gesta
 la duu a son arc, que l'encamina llesta
 fins a ferir del flanc, el bell cervat.
 ¡Espaume bell, d'una agonía lenta;
 cau el cerv de genolls, l'aigua llisquent
 de son belf, sembla un plor de comiat.
 Bela uns instants. La sang brolla en la nafra
 en càlids degotims. Tot el Biafra
 s'agita en plors pel Príncep dissortat.

LLUÍS G. PLA, PVRE.

Profanació

Costum.

(Acabament)

- Tothom està llest?—va repetint aquell jorn.
- Sí, gracies a Deu! Ell mos dongui una bella mancalada!
- M'atropella més un temps tempestiu que una malaltia.
- Jo encara estic en dejú.—

En tal guisa ò semblant articulegen els qui ajuden el sacristà a cloure el cancell i les portes del temple.

Perdut ja el bri de claror grisa, ès de plànyer el qui hagi d'acomplir, llavors, la feina més lleu, car ha de fer-ho anorriat, a l'endeví, com orb qui s'enterca a batallar. La gent s'esparrama per tots els carrers d'aiga. Sonen veus de comiat; fressegen les portes amb agre xerric de ferramenta, i, tost després, el poble, qui vibrava com al fort d'una fira, apar un vaixell juguina de la tempestat.

De tot ço qui ès menester per revifar un còs agemolit, capolat, ho troben els homes en la casa. Els més cruixits o els menys porucs s'adormen com els infants. La mestressa, hardida per a vigilar el perill, vetlla resant.

La nit desastrada i tenebrosa ès ben dura de passar. Recorda la mort i de mort amenaça. A la contemplació del sòn reposat i dolç deis infants, les mares s'esborronen. Trencant el rés, s'alcen eixuartades, car han sentida una

fressa estranya, com el crepitement d'una esllaviçada. Aplicant la faç en la finestra, on espetega la rabent gotellada, àvidament escolten.

L'espòs barboteja:

—Que hi ha alguna cosa?—

La remor llunyana, alarmadora, se fa distinta i clara. Es el brueleig de les bèsties albergades en el temple.

Refet el silenci, reprèn la dòna les oracions; però sinistra comparança claveteja el seu pensament: el poble s'ès enfilat a la copa d'un arbre per tal d'esquivar l'acomesa d'un lleó; el lleó va rampinant, rampinant.

En un dels aguaites d'observació, la dòna, no podent-se contenir, obra, quetxo, quetxo, la porta del pis, i, com si devallés a un avenc perillosíssim, devalla l'escala a la claror feble d'un fanal. A cada graó, s'ajup. Per fi, els esclops de qué va calçada, clapotegen i esquitxen.

—O Verge Santa, si ha pujat!—exclama la veu turbada.

El desconsol fa presa de molts cors. El marge de salvació s'empetiteix. Per poc que duri la borrasca, la fera assolirà el cimall de l'arbre, la nau serà desfeta.

* * *

Quan ja el cor se rendeix, sol lluir l'esperança. Si tal esdevé en la nit, el trenc del jorn és de bellesa suma i d'alegría sens par.

Els cortinatges de boira aplomada se desfàn a esqueixos. Com cabaleres, suren ramatges de tamariu i plomalls de canyes en l'aiga terrosa qui va baixant, baixant, com au ferida.

El sacristà llença les campanes al vol amb un repic de festa, qui acaba d'espargir la tribulació de l'esperit. La mainada se deperta del sòn dolç. A la certitut de que no hi han pèrdues ni damnatges a lamentar, molta de gent s'abraça. De la perdua de la collita ningú no'n fa esment ni cabal, car ès el preu per a llevar de la terra un bon posseït.

En el temple els pagesos fan via de desfèrmar les besties i surten de l'arca sagrada i salvadora amb el reflexe de sortosos defensors. La multitud esparvillada llença alirets, dels quals apar ressò la cantadiça dels aucells. Les campanes continúen brandant. I dels parracs de boira en fosa surt el sol.

MIQUEL ROGER I CROSA.

Crònica local

També és condemnada a desaparèixer en la misèria actual la riquesa de la llum. En agre competència, presentaren-se, no molt temps ha, en la nostra vila, tres companyies elèctriques, i la ultimament vinguda, la Energía Eléctrica, per a afressar-se pas, oferí contractes, per anys, a condicions immillorables. Tot i les grans ventatges de l'ofrena, pocs i comptats hi ferentracte. Era general el desig de tallar les ales a l'empresa qui volgués agavellar el negoci. El públic se veia festejat i tant lliure d'esmerçar fluid elèctric a poc preu, que tothom qui pogué posà planxa elèctrica i no pocs cuinaren elèctricament. Les Companyies feien els ulls grossos, tant si es contractava com no el fluid extraordinari. Amb lo dit, ja és de pensar que la il·luminació anava arreu a dojo. La llum era la riquesa del poble. Més la Energía Eléctrica adquireix l'empresa La Electra de Isaac Matas, S. A., i tot d'una, en nom d'ella, passa un revisor a moltes llars a dir que la gran llibertat és ja finida i a anunciar que el fluid serà comptat matemàticament, a malgrat de córrer veus de que, per mor de la guerra, no hi han gaires comptadors. Quan un ric se torna pobre, planys i gemecs abundosament exhala. Que de planys i gemecs etziven les mestresses, davant la perspectiva d'haver d'escamar-se a apagar llums, quan ara podia dormir tothom amb tanta de lluminària com la d'un ric sarau! Es d'augurar gran èxit a la Societat «Empresas Eléctricas» si continúa mantenint el criteri lliberal.

També hi ha en totes les llars gran enrenou per a lliurar-se de la carestia de carbó. Aquí, com arreu, han suplit, en tot o en part, aquell combustible amb serradures de fusta o de suro, acudint tothom, com és natural, a la Maderera i Serrinera, qui a la gran demanda ha respost, com també natural és, amb la puja de preus. La dita fàbrica treballa activament. L'exportació de carbó, en el nostre port, és important; arriben compradors italians amb la paraula de pagar el preu necessari, i és clar, la valor augmenta, i els esparters es cansen de fer sàrries, i el propietari qui no més tingui una petita arbreda, ja somriu, com si en sa terra hi hagués una mina d'or. Molts de tapers i gent d'altres oficis van a bosc a fer carbó i escorxa. Les fàbriques sureres continuen en migradesa de treball. Han arribat molts de trens de suru, més no els suficients per a que la Corchera pugui reposar els 6 jornals. En l'estació del Tramvia el tràfec és intens, imparable, fent contrast amb la quietesa del moll. Hi ha hagut en el moll carregaments de palies i de discs, arribant la nova, pocs dies ha, de que el vapor *Mar Tirreno* qui sortí amb càrrega d'aquest port, hagué de refugiar-se a Càdiz per tenir foc a bord. Els curiosos tingueren feina en veure carregar grandioses soques de pi.

Perllongaren-se les animades *verbenes* fins als primers jorns d'Octubre, celebrant-ne el carrer de Santa Bàrbara, el carrer del Moro, i la Plaça de la

Murada. Els mariners del canoner *Marquès de la Victòria* disfrutaren un cop de les ballades. Més la revoltura del temps acaba les dances i finí les toques de manubri.

En la celebració del Septenari al Sagrat Cor de Jesús predicà el R. P. Gabriel de Tarragona. L'escolania, dirigida per En Lluís Ferrer i Mossèn Albert Figa cantà religiosos motets i parenostres.

S'és reoberta l'escola de català i d'Historia de Catalunya, sentint part dels deixebles infrangible afició, pel llur avenç ja apreciat en el curset anterior.

En la botiga d'en Manel Llorens fou exposada la magnífica aquarel·la de l'artista En Manel Grau, reproduïda a MARINADA i en l'aparador de cà'n Marull, s'hi exposà el quadre de la costa brava del propi autor, que guanyà en lluita poètica En Francesc de A. Marull.

Ha visitat el nostre port el místic de la Comissió Oceanogràfica.

Els republicans han ofert artístic pergami al Diputat En Salvador Albert. El Centre Federal ha decidit de posar en la sala principal el retrat del dit senyor.

Celebraren reunió molt animada la societat de consums La Equitativa i el Centre Econòmic, la primera per a pujar el pa i la última per a nomenar conserge. De la votació empenyadíssima n'eixí un resultat discutible, per haver un nom sobreposat la candidatura qui dóna majoria a En Salvador Plaja.

Ha pres càrrec de l'Oficina de Correus el Sr. Valcàrcel.

Morí el faroler N'Antoni Gómez (a. C. s.), acudint a son enterrament amics i elements oficials.

Treballaren els metges en la vacunació de moltes persones.

L'Agrupació Lírica enseja *Don Juan Tenorio* amb el concurs de nous elements.

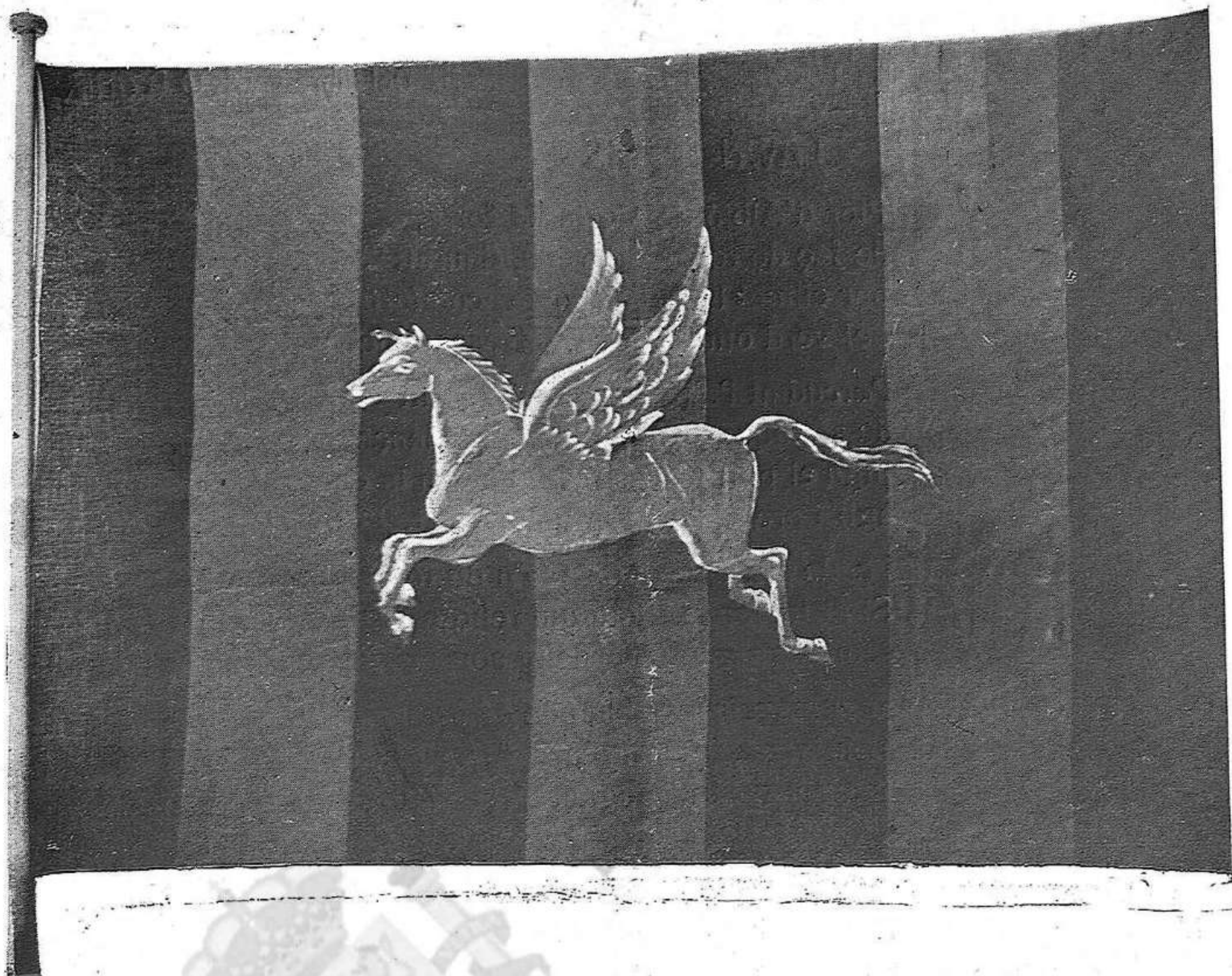
En el Passeig de Lòpez Puigcerver, vora la carretera, l'Ajuntament hi ha fet construir una escala de molta utilitat.

S'ha parlat de robos i de fantasmes nocturns.

El redactor de MARINADA En Miquel Roger i Crosa ha guanyat un premi en els Jocs Florals del Centre Moral de Girona.

Estem en període electoral, però en calma xitxa.

En el ball de Societat del Casino «El Puerto», tocà l'orquestra «La Principal» de Palafrugell, oferint abans un concert qui atragué molta de concurrència.

Ateneu Empordanès

En el carrer del Pi de Barcelona oneja la bandera empordanesa, com a senyal de que en la vida quefarosa de la metròpoli, s'ajusten els fills de la contrada lluminosa, de la Catalunya grega. Ara que l'Ateneu Empordanès, sots la presidència del distingit palamosí En Faustí Cabarrocas, ha iniciat el moviment cultural en el propi Empordà, plau i honora el consagrar-li homenatge; per ço estampem la bandera. L'inici d'aqueix moviment és la instauració dels Jòcs Florals Empordanesos que seràn celebrats, cada any, en distinta població i essent-ho en el present a Figueres el dia 8 de Desembre, en la presidència dels quals figuren En Pere Corominas i En Lamotte de Grignon. L'Ateneu pot llençar-se a l'expansió cultural en la nostra contrada amb pasmosa facilitat, per la senzilla raó de que ell ha fet relacionar tots els empordanesos. Es de pensar que sa marxa, tan bellament iniciada, produirà la floració de la Gran Festa de la Sardana, per tal de depurar la composició de la nostra dansa de l'irresistible adotzenament i rendir, alhora, l'honor que es mereixen els grans compositors no empordanesos, enamorats, com nosaltres mateixos, de la dansa nacional.

Sportswomen

Del llibre CANÇÓ D'AHIR

LAWN-TENNIS

Flor d'Albió, la virginal i forta,
de faç de rosa i de cabell daurat:
per ella el lliure pler qui recomforta,
i el verd ombratge i les frescors del prat.

Percudint l'aire amb ressò tancat
de sa raqueta quan el *drift* rellança,
juga el partit, més bella que en la dança,
àgil i prompta al giravolt sobtat.

I cada atzar del joc se la'n du tota.
Si al tornar la pilota qui rebotava
sembla un gentil desdeny son moviment,
al perseguir-la adalerada es frisa,
amb la gràcia viril d'una Artemisa
la curta vesta bategant al vent.

SWIMMING

Rient al bes picant de les frescôs,
nua sota el tricot, s'atansa a l'ona.
L'aire marí fa enrera l'albornoç:
ella amb un gestic decidit l'hi dóna.

Hurra! L'escuma esflora una corona.
Jugant esquitxa el vent son peu descalç.
I al delitós platxeri s'abandona
son cos elàstic, impregnat de sals.

El verd cristall de l'aigua qui s'esberla
transparenta sa carn com una perla.
Son braç fa en l'ona un vigorós esqueix.

I al sortir de la mar, regalant tota,
en sos membres gentils lluu cada gota
damunt la pell tivant de dona-peix.

YACHTING

Pel cim dels màstils corre una alegria
de gallarets dançant a l'oratjol.
Damunt la mar magnífica el migdia
encén totes les llums del juliol.

La balandra ix del port plena de sol.
S'inclina al vent qui se la'n du la vela,
i amb balanceig ardit emprèn el vol:
darrera bull la fervorosa estela.

Bruna, en la pell les salabrors marines
i enlluernant tota ella de blancô,
el capell tènue protegint les nines,
ella asseguda a popa du el timó,
entre el blau guspireig de la marô
i un voleiar lluminic de gavines.

MIQUEL FERRÁ

Socialisme i sindicalisme. Característiques de la nova escola

Del llibre LES DOCTRINES DE GEORGES SOREL.
Publicació de la Revista.

Els procediments de violència usats pels sindicalistes francesos han desvetllat per tot arreu un viu interès per a inquirir-ne llurs fonaments ideològics.

En aquests darrers temps, apart les estridències dels anarquistes, el Socialisme ens tenia avesats a una acció progressivament metòdica i ordenada, que més aviat semblava dirigida a la conquesta del poder, que no pas a la transformació sistemàtica de la societat capitalista. Cert que se'ns parlava encara de la «Revolució catastròfica», de «l'Endemà de la Gran Jornada» i que ens sortien al pas amb no pocs projectes de «Ciutat futura»; però hi havia una tal contradicció entre les propagandes i els procediments, entre les doctrines i les actuacions, entre la realitat quotidiana i les utopies, que l'alta sinceritat de l'Eduard Bernstein no pogué menys que posar al nu la farsa que tot això suposava. Per què tantes fal·lacies enlluernadores i xarlatanesques? per què condormir-se al so dels bells mots sobre la felicitat de l'humanitat futura? No valia més, seguint l'exemple d'En Marx, lligar-se a les realitats històriques, intervenir en la vida parlamentària i conquistar, segura però lentament, millores immediates i tangibles? Fou aleshores quan prengué consciència, com a tendència especial, el Socialisme reformista dels Millerands, dels Sidney Webbs i dels Bernsteins, davant de les aspiracions més imprecises del Partit socialista unificat francès, de la Social-Democràcia alemanya i del Partit del Treball anglès, que no s'avenien a renunciar, per por a les desercions, sens dubte, a una tàctica que tan bells èxits els havia proporcionat.

Mentrestant, quieta i obscurament, s'organitzaven a França, a l'entorn de les Borses del Treball, certes agrupacions d'obriers pertanyents a un ma-

teix ofici amb mires exclusives a la defensa de llurs interessos professionals; agrupacions que, lliures de les barreges i confusions polítiques, anaven elaborant una noció de lluita de classes depurada de tot prejudici burgès. D'aquestes comunions purament proletarianes, reforçades per la cooperació que els prestaren molts anarquistes, cansats de disertacions i àvids de lluita, entre els quals adquireix un fort relleu la personalitat d'En Ferdinand Pellou-tier, sorgeix una nova concepció del socialisme radicalment oposada a l'anterior, que s'anomena a si mateixa marxista, sindicalista i revolucionària.

En la seva expressió més sintètica, la doctrina de la nova escola pot formular-se així: la lluita de classes és tot el socialisme; per lo tant, no hi ha altre socialisme que el contingut en el sindicalisme, perquè fóra d'ell no hi ha lluita de classes (1). Aparentment inofensiva, com si es tractés d'una senzilla modalitat del socialisme tradicional, aquesta doctrina, no obstant, porta en les seves entranyes conseqüències formidables. En efecte, la burgesia i el proletariat, dos móns que semblen tenir de la vida una concepció antagònica, rompen llurs relacions per sempre més: en endavant, no hi ha conciliació possible. Una lluita encesa de tots els instants succeeix als entrecreuaments solidaris que neixen de la producció i de la vida en comú: la guerra se converteix en un estat permanent. L'home-llop, de Hobbes, s'ageganta i esdevé un monstre de milions i milions de caps, que dona esgarrifances apocalíptiques. L'obra de la democràcia s'enfonsa.

Per això veiem que el sindicalisme se ens presenta alhora com enemic irreductible del socialisme i de l'anarquisme. Del socialisme, en els seus dos aspectes, reformista i revolucionari, per quant aquest manté la creencia il·lusoria de que els partits són l'expressió política de les classes i els Parlaments llurs òrguens d'expressió; de l'anarquisme, per quant aquest s'adreça indistintament a tots els homes i creu còndidament en la reforma individual pels procediments enganyosos de l'educació literaria, racionalista i científica.

Heus-aquí una visió global del Sindicalisme, els fonaments ideològics del qual ens proposem estudiar en aquesta conferència.

Georges Sorel i el Sindicalisme

No fou sinó amb Georges Sorel que el Sindicalisme començà a respirar en una atmòsfera d'intel·ligència alta i lliure (2). Així ho digué, al menys, davant d'una Conferència sindicalista internacional, el pensador italià Arturo Labriola, com abans havia dit Jaurès, aludint al mateix Sorel, que era el «metafísic del sindicalisme». I és que, en efecte, En Georges Sorel portà al servei de la nova escola, la seva potent mentalitat nodrida d'una erudició admirable, proporcionant-li un còs de doctrines del que n'estava certament ben necessitada.

(1) «Syndicalisme & Socialisme, Avant-Propos» per Hubert Lagardelle, pàg. 1; Marcel Rivière, edit., París, 1908.

(2) Op. cit.: «Sindicalisme & Socialisme en Italie», per Arturo Labriola, pàg. 12.

Podràn les doctrines carèixer d'influència directa en la marxa dels fenòmens socials, com vol la pura ortodòxia marxista, més cal convenir que nosaltres, homes, ens malavenim a no veure darrera de les realitzacions humanes un sistema d'idees, per rudimentari que siga; potser sí que «el moviment travessa tan sols els individus»; el cert és que es *respira* millor, per a reprendre la mateixa imatge d'En Labriola, quan en la gènesi dels actes humans hi trobem una explicació intel·lectualista.

Es per aquest motiu que nosaltres ens hem estimat més donar a conèixer les doctrines d'En Georges Sorel, maldament representin la negació de tot intel·lectualisme, que no pas esbrinar l'origen i el desenrotllament d'aquest nou aspecte del moviment del proletariat que s'anomena el Sindicalisme, amb les seves múltiples manifestacions de violència, dites sabotatge, boicotatge i, en general, acció directa.

ENRIC JARDÍ

Sport

Foot-ball

Per noves oficials que rebo, m'entero que la F. C. C. F. de Barcelona, ha fallat el resultat del partit efectuat entre l'«Ateneu Deportiu» de St. Feliu de Guixols i el «Palamós F. C.» per a la possessió de la «Copa Maura», donant per vàlid el goal que promogué la protesta de l'«Ateneu Deportiu».

Prego als interessats i als lectors de MARINADA que m'excusin, per l'equivocació comesa en el nombre anterior referent a aquest assumpte.

No obstant, dec fer constar que el resultat d'aquest fallo no mos ha convençut sabent, com sabem, que es feren gestions preparatòries.

I dit això, l'acatem humilment.

—Sembla que el campionat d'aquest any serà molt renyit, car alguns teams de la província s'han reforçat qui més, qui menys amb els restes del nostre benvolgut i desaparegut «Palamós F. C.». Veiem en les files de l'«Ateneu Deportiu» de St. Feliu En Canals (S.); en les del «Sport Club Guixolense» En Joàn, Miró, Sànchez i en Franch; en les de l'«Ateneu Palafrugellenc» En Salvador i En Gadea i en les del «Casal Popular» de Palafrugell En Goday, Sistané i Piñol.

Vergonya, mos fa, en veure que els jugadors palamosins qui, durant tant de temps havien lluitat junts en el camp d'Sport conseguint victòries sobre tots els teams de la província, aixís com també sobre els teams forasters, com l'«Unió Deportiva» de Tarrasa, «Català S. C.» de Barcelona, «Badalona F. C.» i últimament en la Festa Major d'aquesta vila sobre l'«Internacional F. C.» de Barcelona, ara tinguin de jugar uns contra els altres. I tot, per culpa de la poca protecció dels conveïns d'aquesta vila.

Compteu, bons palamosins, que si a Palamós tinguèssim un camp de Sports, quedarien desmembrats els altres Clubs de la província, i s'obtidria, de nou, l'exaltament del desaparegut «Palamós F. C.»—*Josep Franch.*

Moviment del port durant el mes d'Octubre de 1917

ENTRADES		TONELATGE	SORTIDES		TONELATGE
Vapors	3	3.772	Vapors	3	3.772
Barcos de vela	28	1.346	Barcos de vela	28	1.346

Operacions de la Caixa d'Estalvis Mès d'Octubre

Nombre d'imposicions	Quantitats imposades	Reintegres	Quantitats pagades	Llibretes noves
35	1810	18	1304'15	2

Estació pluviomètrica

Aiga recollida durant el mes d'Octubre : 29'7 mm.

Registre civil

Mès d'Octubre

Naiements: 1. Francisco Cervera i Marull.—2. Francisca Baguer i Casañas.—3. Josep Vilà i Gallart.—4. Josep Serra i Plaja.—5. Victoria Felip i Risech.

Innomenats: 1. Marull i Pallí.—2. Farriols i Colls.—3. Ayats i Oliva.

Defuncions: 1. Antòn Tarrats i Salleres, 46 anys.—2. Esperança Puig i Lumberras, 22 anys.—3. Antòn Gòmez i Cuenca, 55 anys.—4. Rosendo Vilar i Santigosa, 85 anys.—5. Francisca Blanch i Gibert, 27 anys.—6. Maria Llobet i Solà, 20 anys.

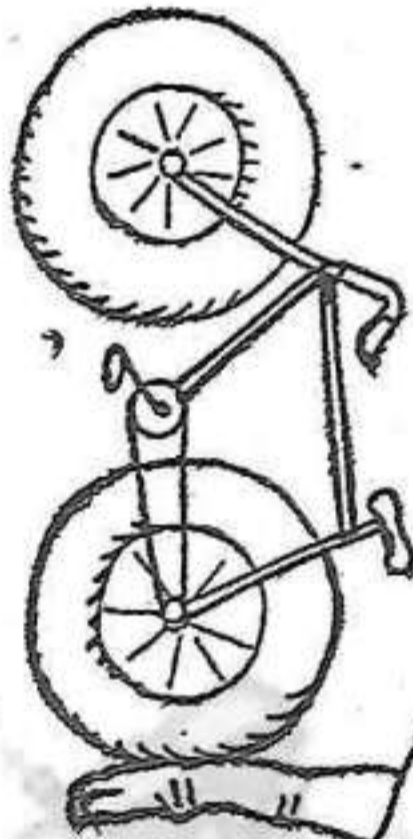
Matrimonis: 1. Josep Cutulas i Veloca amb Rosa Bachs i Simón.—2. Marià Eduard Guio i Olabarrieta amb Dolors Granés i Mir.—3. Ramón Rodoreda i Vivet amb Maria Hernández i Camacho.—4. Carles Pagés i Belleville amb Rosa Sanner i Wenzel.—5. Joàn Blanco i Ruíz amb Dolors Blanco i Blanco.—6. Josep Marull i Marqués amb Engracia Hernández i Camacho.—7. Joaquim Company i Llopis amb Manuela Fletes i Campos.—8. Ricard Boadas i Ros amb Rosa Puigmitjà i Arqués.

CICLES SANROMÀ

ARTICLES PER A
SPORTS

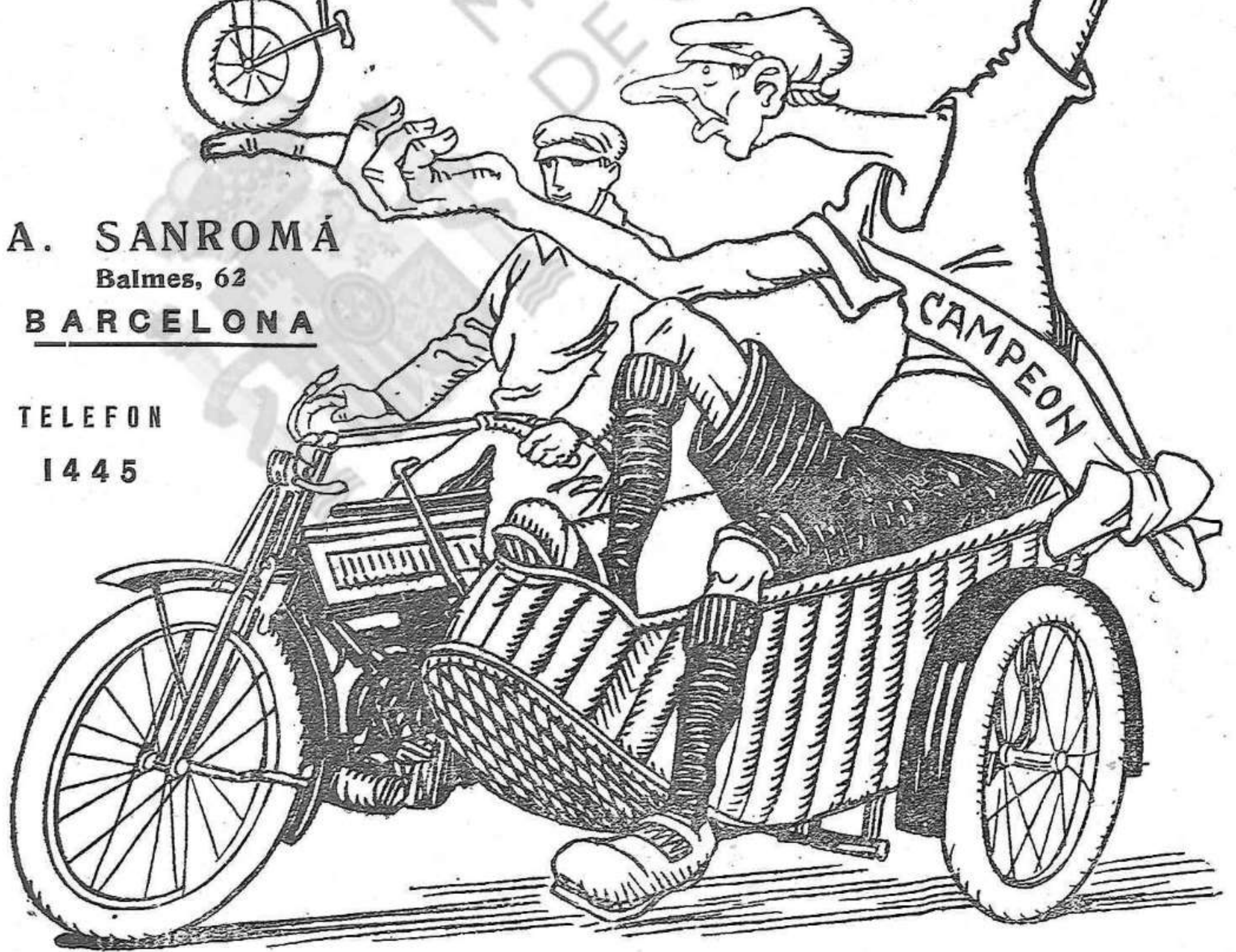
MOTOS I SIDE-CARS

SUN

A. SANROMÀ
Balmes, 62
BARCELONA

TELEFON
1445

Licor Ferro - Quina

CALISAY

Exquisit i suau licor de sa-
bor agradable i de puresa
garantida.

Composició aprovada i re-
comanada per varis Labora-
toris Municipals i nombro-
ses eminències mèdiques.

Beguda higiènica ideal, de
fama mundial.

El seu ús facilita les digestions penoses, fortifica el sistema
nerviós i retorna les energies i forces perdudes a l'organisme
debilatat per malalties o treballs excessius.

Premiat en totes les exposicions i
concursos nacionals i estrangers.

POT DEMANAR-SE
PER TOT ARREU.

Viuda i fills de Magí Mollfuleda

ARENYS DE MAR (Barcelona)

Tingueu compte amb les falsificacions.

Rebutgeu les imitacions.

Gran saló de en-llustra-bòtes de **Isidro Bernis**

Se compòn tota classe de calçat per deteriorat que sigui. Elegancia, exactitut i economia. Gran assortit de CREMES de les millors marques, figurant-hi l'acreditada marca DANDY, la qual suavitza el cuir fins a l'extrem de quedar impermeable. No sofriu més dels ulls de poll: Useu els pegats que ven aquesta casa i amb vuit dies quedareu curats.

Carrer de Notaríes, 25.

PALAMOS

JOSEP COMAS

Envelats, Cortinatges, Tribunes i Adornos de totes menes.

Artístiques il·luminacions de gas acetilè i electricitat.

GIRONA: Carrer de la Barca, 17.

BARCELONA: » Lancaster, 2.

IMPORTANT

Despatx i Taller de Mecànica Dental de **Francisco Francés**

Reconstrucció i reparació de Dentadures Artificials.
Dentadures d'or : Treballs de pont : Corones d'or

PREUS MODICS.

Plaça de la Murada, 5. Palamós.

CONSULTORI MÈDIC - QUIRURGIC

DE

Joaquim Jubert i Eliseu Jubert

:: MALALTÍES DE LA PELL :: MALALTÍES DE LES CRIATURES

CIRURGIA GENERAL

Plaça de l'Oli, 1, pral. Telefon, 205. GIRONA

Aliments per a Regimen Dietètic i Diabètic, de la casa **MANUEL FRERES de Lausanne (Suïça) i**

XACOLATES PURES DE CACAO, elaborades en el Convent de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERCENCES.

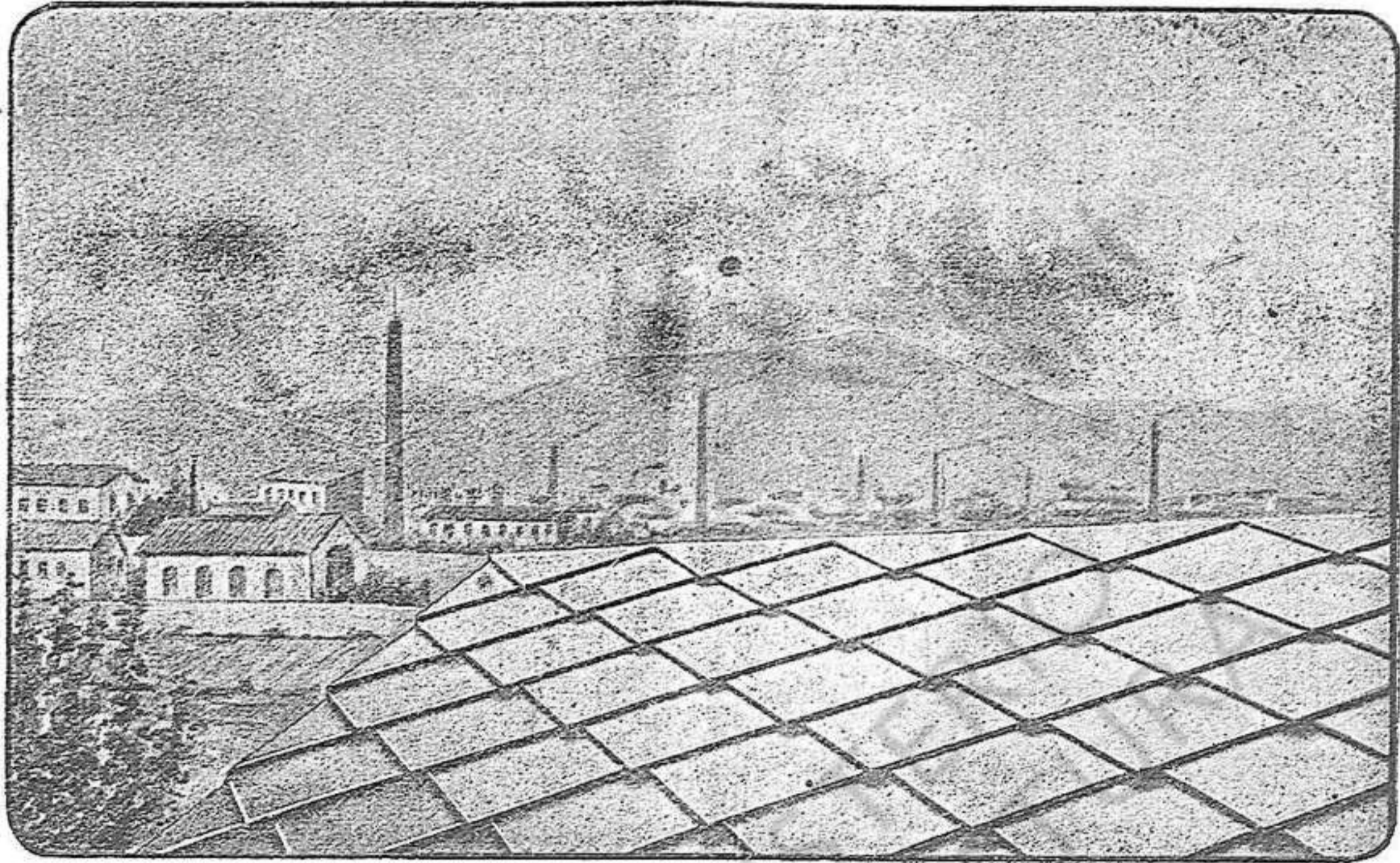
DIPOSITARIS EXCLUSIUS: **PAGÉS I ROCAFORT** (Successors de A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14.

BARCELONA

“ROCALLA,, Plaques de Ciment i Amiant comprimit
per a tota classe de TEULATS

La coverta més econòmica

La coverta més sòlida i duradera

Model de coverta

DEMANAR PREUS I DETALLS, a **JOSEP ESTEVA**, PORTA DEL ANGEL, 1 i 3, PRAL. - BARCELONA

Fàbrica a vapor d'Anissats i Licors

JAUME CATÀ

PONT MAJOR - GIRONA

ANIS

“Del Amor,,

D'exquisit aroma, agradable paladar, i molt digestiu.

ESTOMACAL

“Del Amor,,

Molt recomanat per varies emi-
mències mèdiques. Priva totes
les malalties infeccioses i de
l'estómac.

ROM
«PEPITA»

VERMUT
«ESPAÑOL»

CONYAC
«PEPITA»

Tenda LA REINA

— DE —

NICET CASANOVAS

SASTRERIA i Confeccions. Varis genres de punt. Cotilles alta novetat. Models fabricats especialment per a la casa.
CENTRE : DE : REPRESENTACIONS

EMILI NOYA

INSTAL·LACIONS
per a aigua, gas i electricitat

: Reparacions de maquinaria :
Carrer de Mauri i Vilar, 3

CASANOVAS

= SASTRE =
PALAMÓS

Ramón Casas

MODERNA TECNICA DE PIANO
- TEORIA - SOLFEIG - CANT -
ESCALA DE QUINTES de BARBEREAN,
modernament reformada per
— GEVAERT i E. MORERA.
LLIÇONS particulars i a domicili.

Fusteria i Ebanisteria
— DE —

J. Marull Agustí

LA MÉS ANTIGA I ACREDITADA
Carrer de Munt, 21

NOTA important : Aquesta casa se
fa càrrec de tot el servei funerari.

Adroher Germans

Telefon, 212. Apartat, 18.
Telefon interurbà, 3.

— GIRONA —

Maquinaria eléctrica.
Material eléctrico.

Magatzem de Maquinaria i Articles per a les Arts del Llibre

CEFERI GORCHS I ESTEVE

Rambla de Catalunya, 91.

BARCELONA

Existencia de Màquines d'impremta de la tan acreditada casa MARINONI
= Màquines de cosir amb fil-ferro i corxets = Tipos comuns, Titolars i Vi-
nyetes de la Fundició DEBERNY; especialitat en lletres angleses **caligràfi-
ques, litogràfiques i talla-dolça**, de les quals n'hi ha sempre existencia en
magatzem = :: Teles per a Enquadernació :: = **Filets de coure**: gran
assortit en magatzem dels més usuals en pòlices de 1 - 2 i 3 kilos.

CASA FUNDADA EN 1852

Sastrería de Joà'n Prat

ESPECIALITAT EN UNIFORMES

≡ Ronda de Sant Pere, 7, entressol ≡

:: BARCELONA ::

Un agua mineral para todos

tan bienhechora y tan eficaz como la mejor agua mineral, bebida en el manantial mismo, que debéis beber a toda edad, en todo momento del día, durante o después de las comidas, estéis o no enfermos. Eso es la que obtendréis vosotros mismos, haciendo disolver en un litro de agua ordinaria un paquete de

Lithinés del Dr Gustin

Esta agua de tal modo mineralizada es deliciosa para beber y aún pura. Ligeramente gaseosa y muy refrescante se mezcla a todas las bebidas y principalmente al vino, al cual da un sabor exquisito. Por sus propiedades radio-activas y curativas, esta agua mineralizada previene o cura en su misma casa a los que hacen de ella un continuado y regular uso, en las afecciones de

Riñones, Vejiga, Hígado, Articulaciones

Los Lithinés del Dr Gustin, se venden en latas metálicas en todas las farmacias del mundo.

12 PAQUETES hacen 12 LITROS de agua mineral, por 1'20 PTAS.

214 bis